

[Finansministeren.]

negativ virkning for de danske selskabers konkurrencemæssige stilling i forhold til udlandet.

Forhøjelsen skal efter forslaget gælde første gang for skatteåret 1974-75. Det betyder, at indkomsten fra og med indkomståret 1973 vil blive beskattet på grundlag af de foreslåede skattesatser. Betalingen af de højere selskabsskatter vil blive påbegyndt i november måned 1975.

Hvad merprovenuet angår, kan jeg sige, at det for finansåret 1974-75 anslås at ville blive på omkring 300 mill. kr. Heraf vil de 45 mill. kr. imidlertid tilfalde kommunerne som andel af selskabsskatten.

Det er regeringens hensigt at søge gennemført en skærpelse af beskattningen af de erhvervsdrivende selvejende institutioner såsom foreninger, legater og stiftelser. Meningen er, at institutionernes skattepligt skal udvides, således at den kommer til at omfatte indkomst, der i dag ikke betales skat af. Efter gældende regler betaler institutionerne kun skat af indkomsten ved såkaldt erhvervsmæssig virksomhed, og bl. a. renter af obligationer, pantebreve og gældsbreve samt indskud i banker (for så vidt der ikke er tale om renter af driftskapital) anses ikke for erhvervsmæssig indtægt.

Også for sparekasserne må der efter regeringens mening gennemføres en skatteskærpelse. Sparekasserne er efter den gældende selskabsskattelov kun skattepligtige af indtægten ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom eller anden erhvervsvirksomhed. De betaler derimod ikke skat af overskuddet ved den almindelige statutmæssige virksomhed.

Den udvidede skattepligt for institutionerne og sparekasserne er under forberedelse i finansministeriet, idet det er meningen, at der skal kunne lovgives herom i indeværende folketingsår.

Hermed skal jeg anbefale det nu fremsatte lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Socialministeren (Eva Gredal): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Kiropraktisk behandling).

Forslaget er en genfremsættelse af det

lovforslag, der blev fremsat i folketingsåret 1972-73, 2. samling, tillæg A. sp. 5831, og folketingets forhandlinger sp. 4043 og 5189.

Lovforslaget går ud på, at sygesikringen med den sædvanlige statsrefusion på 35 pct. af udgifterne yder tilskud til kiropraktisk behandling, når den udføres af kiropraktorer, der er godkendt af Dansk Kiropraktor-Råd, og uden at der stilles krav om henvisning fra læge.

Under 1. behandling af lovforslaget blev det bl. a. fremført, at det ikke er uden betænkelighed at give offentligt tilskud til kiropraktorer, der ikke er offentligt autoriserede, og at det ikke synes rimeligt, at en fagorganisation autoriserer på statens vegne.

Jeg vil hertil bemærke, at regeringen fortsat er af den opfattelse, at der ikke er grundlag for at gennemføre en autorisationsordning, da kiropraktorerens uddannelse foregår i udlandet og langt overvejende varetages af ikke-læger. I øvrigt hører spørgsmålet om autorisation under indenrigsministeriet. Dansk Kiropraktor-Råds godkendelse af kiropraktorer kan ikke betragtes som en autorisation på det offentlige vegne, men giver en rimelig sikkerhed for de behandlinger, hvortil der ydes offentligt tilskud, idet godkendelsen gives af personer, der er specialister på området, og efter faste retningslinier, hvori bl. a. indgår en vurdering af pågældendes uddannelse.

Det blev tillige under drøftelsen i folketinget anført, at der er den risiko ved lovforslaget, at der opbygges to forskellige lægesystemer ved siden af hinanden. Jeg er klar over, at der med dette lovforslag foreligger en nydannelse, men jeg er tillige af den opfattelse, at det på det foreliggende område har været nødvendigt med en forsøgsordning for at komme videre, idet lægerne jo fortsat ikke ønsker at henvise patienter til kiropraktisk behandling, og at det vil være ønskeligt at få erfaringer med henblik på en senere endelig ordning inden for dette område.

I øvrigt kan jeg henvise til, hvad jeg har sagt i første fremsættelse. Mine bemærkninger er citeret i Folketingstidende 1972-73 sp. 4043.

Forslaget blev af tidsmæssige grunde ikke færdigbehandlet. Som ikrafttrædelsestidspunkt foreslås stadig 1. april 1974.

[Socialministeren.]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om social bistand*.

Der er tale om genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat for folketinget i januar 1973, og jeg kan derfor henvise til, hvad jeg sagde ved den første fremsættelse. Mine bemærkninger er citeret i Folketingstidende 1972-73 sp. 2637.

Lovforslaget blev af tidsmæssige grunde ikke færdigbehandlet af folketinget. Dette fremgår af den beretning, som folketingets socialudvalg har afgivet. I beretningen findes i øvrigt de mange spørgsmål, som socialudvalget har stillet inden sommerferien, og mine svar på spørgsmålene.

Som man måske vil erindre, gav jeg under lovforslagets 1. behandling her i tinget den 6. februar i år udtryk for, at jeg ville være åben over for udvalgsarbejdet. Det vil da også fremgå af de svar, der er trykt i betænkningen, at jeg på en række punkter er indstillet på, at der skal foretages ændringer i lovforslaget. Jeg mener imidlertid, det vil være mest praktisk, at alle ændringer foretages under ét i forbindelse med den udvalgsbehandling, der skal ske i denne folketingssamling, og at det vil være mest overskueligt for tingets medlemmer, at det arbejdsgrundlag, de får for den videre behandling, svarer til det, de havde foran sig i sidste samling.

I det forslag, jeg nu fremsætter, er der derfor kun foretaget ændring af ikrafttrædelsesdatoen i § 139 til 1. april 1975 — og i overensstemmelse hermed af fristen for uddannelse af hjemmehjælpere i § 144. Herudover er der i bemærkningerne nogle redaktionelle ændringer og nogle reviderede udgiftstal i overensstemmelse med finansloven for 1973-74. Herefter må de samlede udgifter for staten og kommunerne for hele området — inkl. særforsorgen — anslås til godt 6,6 milliarder kr. Men efter de tal, vi nu har, ser det ud til, at *merudgifterne* ved den nye lov i forhold til udgifterne efter de 6 gældende love stadig kan holdes inden for de 40-50 mill. kr., man regnede med ved fremsættelsen i sidste samling.

Bistandslovforslaget har — siden det 1.

udkast kom til offentlighedens kendskab for snart 1 år siden — været genstand for en livlig diskussion. Det er imidlertid mit indtryk, at lovforslaget ikke blot er et tema i den socialpolitiske debat, men at det i høj grad betragtes som en realitet i kommuner og amtskommuner, og at man allerede mange steder i landet er langt inde i overvejelserne om forberedelsen til en ny tværgående lovs ikrafttræden. Dette skyldes ikke mindst de rådgivende planlægningsudvalg, som på socialreformkommissionens foranledning blev nedsat sidste efterår i hver amtskommune til forberedelse af det enstrengede system. Men en detailplanlægning kan selvsagt ikke iværksættes, før lovforslaget foreligger færdigt fra folketinget.

Skal interessen i det forberedende arbejde holdes levende og virkningerne af det samarbejde, der allerede er etableret på det lokale plan, ikke forspildes, må ikrafttrædelsesdatoen 1. april 1975 holdes. Det er derfor mit håb, at man under det fortsatte udvalgsarbejde hurtigt kan blive enig om de ændringer, der allerede er lagt op til i sidste folketingsår, og at det snarest vil lykkes at finde en fællesnævner på de punkter, hvor der stadig er divergerende opfattelser, således at lovforslaget kan gennemføres inden dette kalenderårs udgang.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb),

forslag til lov om ændring af lov om invalidpension m. v. (Forhøjelse af ydelser),

forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb og pensionstillæg) og

forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder m. v.).

I juni måned i år gennemførte folketinget en lovgivning om midlertidige tillæg til pensionisterne og midlertidige ekstra beløb til personlige fornødenheder til pensionister med ophold på alderdomshjem og plejehjem. Baggrunden herfor var lønforhøjelserne på arbejdsmarkedet. Samtidig vedtog